

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: **J. B., T.**, *zastúpeného JUDr. J. F., advokátom so sídlom na Š., M.*, proti žalovanému: **Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Košiciach**, Krajský dopravný inšpektorát, Kuzmányho č. 8, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-19/DI-1-2010 zo 16. februára 2010, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/5376/2010-34 zo 4. novembra 2010 v spojení s opravným uznesením č. k. 6S/5376/2010-50 zo 7. novembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/5376/2010-34 zo 4. novembra 2010 v spojení s opravným uznesením č. k. 6S/5376/2010-50 zo 7. novembra 2011 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Michalovce, ODI rozhodnutím zo dňa 15. januára 2010 č. ORP-358/DI-S-2009 uznalo žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. a/ a j/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil porušením ustanovenia § 3 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, a to na tom skutkovom základe, že v obci T. dňa 11. júna 2009 v čase o 22:40 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. P., evidenčného čísla M. na parkovisku pri miestnom pohostinstve, kde po spozorovaní k nemu sa približujúceho služobného motorového vozidla s označením Polícia s vozidlom zastavil a presadol sa na miesto spolujazdca, následne pri kontrole policajnou hliadkou odmietol vykonať dychovú skúšku a po poučení hliadkou vyšetrenie odberom krvi nežiadal a odmietol predložiť doklady potrebné k vedeniu vozidla. Žalobcovi bola podľa § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov uložená pokuta vo výške 800 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 48 mesiacov. Žalovaný v odvolacom konaní rozhodnutím zo 16. februára 2010 č. KRP-19/DI-1-2009 z dôvodu neúplnej právnej kvalifikácie skutku zmenil výrok tak, že vypustil pôvodný výrok a nahradil ho novým, ktorý bol odlišný len o doplnenie porušenia § 137 ods. 2 písm. b/ a j/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Ostatné časti výroku rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa ostali nezmenené. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na ustanovenie § 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, podľa ktorého je účastník cestnej premávky povinný poslúchnuť pokyn, výzvu, príkaz policajta, ako aj na ustanovenie § 137 ods. 2 písm. b/ a j/ tohto zákona, podľa ktorých neuposlúchnutie takéhoto príkazu a nepodrobenie sa vyšetreniu na zistenie alkoholu sú kvalifikované ako porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom. Pri svojom rozhodovaní o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaný vychádzal z obsahu záznamu o podaní vysvetlenia členov hliadky 00 PZ V., v ktorom je podrobne opísaný priebeh skutkového deja. Výpovede svedkov M. M., R. Š. a P. B. žalovaný vyhodnotil ako účelové v snahe pomôcť obvinenému vyhnúť sa trestu za spáchaný priestupok. V súvislosti s vyjadreniami žalobcu v rámci prvostupňového konania o tom, že

v predmetnom čase bola tma a pršalo, z miesta kde policajti vychádzali, nebola priama viditeľnosť na vozidlo žalobcu, a taktiež že nepožíval alkoholické nápoje, pretože ráno išiel do práce a dychovú skúšku vykonáva každé ráno v práci, žalovaný poukázal na vyjadrenie Obce T., podľa ktorého verejné osvetlenie bolo zapnuté asi od 20:30 hod. do 23:00 hod. a podľa vyjadrenia zamestnávateľa žalobcu tento dňa 12.6.2009 čerpal náhradné voľno a dňa 13.6.2009 odpracoval zmenu od 17:45 hod. Pri posudzovaní uloženej sankcie žalovaný konštatoval, že bolo prihliadnuté na to, že odmietnutie dychovej skúšky je vážne porušenie zákona a správny orgán bral do úvahy, že žalobca odmietol predložiť doklady potrebné k vedeniu vozidla, ako aj svojím konaním na mieste priestupku sa snažil zmariť objasňovanie priestupku. Od roku 2005 je to už šiesty dopravný priestupok žalobcu, čo svedčí o jeho nedisciplinovanosti v cestnej premávke.

Krajský súd v Košiciach o žalobe podanej J. B. v zákonnej lehote rozhodol tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného Krajského riaditeľstva PZ, Krajský dopravný inšpektorát Košice zo 16. februára 2010 č. KRP-19/DI-1-2010, ako aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ Michalovce, Okresného dopravného inšpektorátu zo dňa 15. januára 2010 č. ORP-358/DI-S-2009 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že postup správneho orgánu prvého stupňa spočívajúci v tom, že po prerušení konania podľa § 69 zabezpečoval dôkazy vo forme vyjadrenia svedkov a nevypočul ich ako svedkov na ústnom pojednávaní za prítomnosti žalobcu, ktorý by sa tak mohol oboznámiť s ich výpoveďou a mal by možnosť klásť im otázky, predstavuje takú chybu správneho konania, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia o postihu žalobcu za priestupok. Z týchto dôvodov súd bez meritórneho preskúmania veci z dôvodu uvedeného v § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil žalobou napadnuté rozhodnutia a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Proti predmetnému rozsudku prvostupňového súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. V odôvodnení v podstate uviedol, že napriek výsluchom svedkov počas prerušeného správneho konania neboli upreté žiadne práva žalobcu v správnom

konaní, pretože sa po skončení prerušenia konania a na ďalšom ústnom pojednávaní mohol oboznámiť s celým spisovým materiálom zahrňujúcim aj sporné výpovede, mohol sa k nim vyjadriť, namietat', či žiadať ich doplnenie alebo opravu, avšak žalobca toto svoje právo nevyužil a nie je preto namieste tvrdiť, že prvostupňový správny orgán sa dopustil chyby, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia o priestupku. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s ním nesúhlasí, nakoľko považuje napadnutý rozsudok krajského súdu za správny a navrhuje, aby ho odvolací súd potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd v prvostupňovom konaní prejednal napadnuté rozhodnutie na nariadenom pojednávaní dňa 4. novembra 2010, na ktorom sa zúčastnil právny zástupca žalobcu, ktorý mal možnosť sa vyjadriť k prejednáwanej veci. Odvolací súd nepovažoval preto za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 4. júla 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojeného spisu, súčasťou ktorého je aj spis administratívny, odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného zo 16. februára 2010 č. KRP-19/DI-1-2010, ako aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ Michalovce, Okresného dopravného inšpektorátu zo dňa 15. januára 2010 č. ORP-358/DI-S-2009, ktorými bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a/ a j/ zákona o priestupkoch na tom skutkovom základe, ako už bolo uvedené.

Podľa § 29 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, správny orgán konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania, alebo ak účastník konania nemá zákonného zástupcu alebo ustanoveného opatrovníka, hoci ho má mať, alebo ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Uznesenie Okresného dopravného inšpektorátu v Michalovciach z 18. septembra 2009 bolo podľa jeho odôvodnenia vydané z dôvodu, že pre objektívne meritórne rozhodnutie v danej veci správny orgán vypočuje svedkov navrhovaných J. B., a to R. Š., nar.X., bytom T. a P. B., nar. X., bytom T., ako aj dopočuje v danej veci M. M. Toto rozhodnutie je samo osebe v rozpore so zákonom a zakladá v konečnom dôsledku krajským súdom správne vytknuté nedostatky rezultujúce až do porušenia základného práva na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces.

Prerušenie správneho konania slúži primárne len na odstránenie nedostatkov, ktoré bránia vykonaniu správneho konania, nie na samotné vykonávanie úkonov v správnom konaní. Práve naopak prerušenie konania bráni jeho vykonaniu. Podobne ako v trestnom konaní ani v správnom konaní nemožno vypočúvať počas prerušenia správneho konania svedkov alebo vykonávať iné dôkazy, pretože v tomto štádiu konania nie sú splnené podmienky na jeho vykonanie v súlade so zákonom, a tým sa odníma stranám konania uplatniť svoje práva v plnom rozsahu, z toho napríklad v prerokúvanom prípade klásť svedkom otázky a vôbec byť prítomný pri ich vypočutí. Z tohto dôvodu je chybný postup Okresného dopravného inšpektorátu vo veci žalovaného, ak namiesto odročenia ústneho pojednávania na nový termín zamenil odročenie s prerušením a prerušil konanie bez toho, aby na to boli zákonné dôvody, a vypočúval počas prerušenia konania svedkov. Žalobca mal síce následne možnosť sa s výpoveďami svedkov, ktorých vypočutie sám navrhol, oboznámiť na nasledujúcom ústnom pojednávaní, avšak tým nebolo možné konvalidovať procesnú chybu správneho orgánu a prihliadať na tak vykonané úkony ako na úkony vykonané lege artis – v súlade s právom – podľa zákona. Je preto nevyhnutné tieto výsluchy zopakovať v riadnom ústnom konaní a dať možnosť žalobcovi v súlade s Dohovorom o ochrane základných ľudských práv a slobôd, Ústavou Slovenskej republiky, ale aj nekonajúc v rozpore s ustanovením § 29 Správneho poriadku, vyjadriť sa v predpísanom konaní k vykonávaným dôkazom a navrhnúť prípadne ďalšie a neodňať mu tak právo na spravodlivý proces.

Až následne bude prípadne možné preskúmať vec aj v jej merite, pretože doterajšie konanie trpí tak závažnou procesnou vadou, pre ktorú nie je možné prihliadnuť na všetky doposiaľ vykonané úkony; z týchto dôvodov nebol doposiaľ ani náležite zistený skutkový stav a nie je možné objektívne vyhodnotiť ani správnosť právneho posúdenia konania žalobcu. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožnil so závermi krajského súdu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keď žalobcovi, ktorý mal úspech vo veci, vznikli trovy len z titulu trov právneho zastúpenia, ktoré si však v zákonnej lehote nevyčíslil a žalovaný na ich náhradu nemá zákonný nárok.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 4. júla 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Emília Čičková